

Jan Garncarski

Jasło, woj. krośnieńskie. Stanowisko 29

Informator Archeologiczny : badania 19, 45

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

JAKUSZOWICE, gm. Kazimierza Wielka
woj. kieleckie
Stanowisko 2

patrz
okres wpływów rzymskich

JAROSZÓWKA, gm. Chojnów
woj. legnickie

patrz
okres halstacki

JASŁO
woj. krośnieńskie
Stanowisko 28

Muzeum Regionalne
w Jaśle

Badania prowadził mgr Jan Garncański. Finansował WKZ w Krośnie. Pierwszy sezon badań. Osada kultury trzcinieckiej oraz ślady kultury pucharów lejkowatych i kultury mierzanowickiej. Wystąpiły liczne elementy zakarpacie przede wszystkim kultury Füzessabony.

Stanowisko położone jest na lewym brzegu Jasiółki w odległości kilkudziesięciu metrów od niej, w obrębie płaskiego dna doliny, na ostańcowym wzniesieniu o ekspozycji okrężnej, wysokości bezwzględnej 241,1 m n.p.m. i deniwelacji w stosunku do rzeki 17,7 m. Stanowisko zajmuje ok. 1,5 ha na kilkhektarowej powierzchni wzniesienia o naturalnie obrotowym charakterze, nazywanego przez miejscową ludność "Gródkiem". Kiedyś było ono prawdopodobnie całkowicie otoczone wodą i bagnami. Stanowisko odkrył prowadzący wykopiska w roku 1879 i zebrał dużo fr. ceramiki, stwierdzając zarysy obiektów. Silna erozja wzniesienia powodowała szybką destrukcję stanowiska.

Badaniami wykopaliskowymi objęto powierzchnię 5,54 ara, w miejscu przypuszczalnie najbardziej zaawansowanego niszczenia stanowiska. Odkryto ok. 50 jam o owalnych, okrągłych i niekrowatych kształtach, które w przekroju były najczęściej trapezowate i niekrowate. Odkryto również ok. 30 dołków posłupowych i 3 ogniska. Niektóre z jam były prawdopodobnie zadane, o czym świadczą położenie jam posłupowych. Grubość warstwy kulturowej dochodziła w niektórych miejscach do 75 cm. Obiekty dość płytkie, silnie zniszczone erozją były uchwytnie na różnych głębokościach i często przecinały się ze sobą dochodząc niekiedy do skały macierzystej. Dno obiektu prawdopodobnie mieszkalnego o konstrukcji słupowej, który nie został w całości odsłonięty, wyłożone było częściowo brukiem kamiennym, wśród którego znalaziono dużą ilość fr. ceramiki, sporą ilość kości oraz rogi. W warstwie kulturowej, zawierającej dość dużo węgli drzewnych i piaty polepy z odciskami gałęzi oraz w obiektach znalaziono bardzo dużo ceramiki kultury trzcinieckiej oraz wyroby z krzemienia, radiolarytu i rogowca, a także wyroby z brązu. Są to stekierka z podniesionymi brzegami, dwie szpile oraz dwie blaszki o trudnych do określenia formach i funkcji. Wśród materiałów kultury trzcinieckiej wystąpiła stosunkowo duża ilość ceramiki pochodzenia zakarpaciego, przede wszystkim, jak się wydaje, kultury Füzessabony. Na złoża wtórnym odkryto ślady kultury pucharów lejkowatych w postaci niezbyt licznych fragmentów ceramiki i sikiery krzemiennej oraz ślady kultury mierzanowickiej.

Materiały znajdują się w zbiorach Muzeum Regionalnego w Jaśle.

Przewiduje się kontynuację badań.

KAMIENCZYK-BŁONIE
woj. ostrołęckie

patrz
okres wpływów rzymskich

KAZIMIERZÓW, gm. Opole Lub.
woj. lubelskie
Stanowiska 2 i 3

Uniwersytet Im. Marii Curie-Skłodowskiej
w Lublinie
Katedra Archeologii

Badania prowadziła mgr Halina Wróbel. Finansowano z tematu R III 6 i z funduszy UMCS. Pierwszy sezon badań. Osady kultury trzcinieckiej.

Stanowisko 3 położone jest na trzech płaskiznach wyniesieniach, tworzących jakby trójkąt o bokach 150 x 200 m. Znajduje się ono po lewej stronie ujęcia bezimiennego dopływu Poniatówki. Na wzniesieniu wysuniętym najdalej na zachód w 1983 r. rozpoczęło prace Muzeum Okręgowe w Lublinie, stwierdzając zniszczony kurhan kultury trzcinieckiej.

Wykopy założono na dwóch wyniesieniach: południowo-wschodnim oraz północnym. Ogółem przebadano ok. 2 arów powierzchni. Stwierdzono pozostałości 1 obiektu, który znajdował się w północnej części stanowiska. Obiekt stanowił owalne skupisko polepy o średnicach ok. 2 x 1,3 m. Zachowany był w części spągowej do miąższości ok. 22 cm. Bogaty materiał kultury trzcinieckiej, typu osadowego, stwierdzono w warstwie prochnicznej i tuż pod nią - do gł. 45 cm. Tylko w jednym wykopie, położonym już na stoku ceramika występowała do gł. 65 cm.